

A felszámolási eljárás befejezése

Amennyiben a felszámolási eljárás befejeződik (a követelések behajtása megtörtént, és a vagyon is értékesítésre került) a felszámolási eljárást be kell fejezni. Eddig az időpontig minden év leteltekor a felszámolónak közbenső mérleget kell benyújtania a hitelezőknek, és a bíróságnak. Az évek fordulónapja mindig a felszámolás kezdő napja. A közbenső mérlegben kell a felszámolónak bemutatnia a felszámolás kezdő időpontjától általa tett intézkedéseket, a vagyon növekedése, csökkenése adatai, és ezek okait. A közbenső mérlegekben a felszámolói díjra fedezetet kell elkülöníteni.

Amennyiben tehát a felszámolási eljárás lezárul, úgy a felszámoló zárómérleget és zárójelentést készít. Ebben beszámol a felszámolás menetéről, és a mérlegben rögzíti a gazdálkodásra vonatkozó valamennyi adatot. Indítványt tesz a bíróságnak a hitelezők kielégítésére, még hozzá a hitelezőknek a Cstv. 57. §-ában írt sorrendje szerint. Ez a sorrend ugyanis azt határozza meg, hogy – a már említett jelzálogjogon, illetve hitelbiztosítéki zálogjogon alapuló követelések kivételével – a befolyt összeg csupán ennek a

sorrendnek a figyelembevételével fizethető ki, azaz amíg a legelső kategóriába mindenki meg nem kapta a pénzt, a következő kategóriában kifizetésre nem kerülhet sor. Jeleznünk kell azt is, hogy a felszámolási eljárások során a jelenlegi – elmúlt 25 évre kiterjedő – gyakorlat alapján rendkívül ritka esetben fordul elő az, hogy a hitelezők teljes kielégítéshez jutnak, és általában az állapítható meg, hogy már az adós rendes gazdálkodási tevékenysége folytán keletkezett követelésekre sem jut, vagy csupán minimálisan jut kielégítés a hitelezők részére. Ennek figyelembevételével javasolható tehát a hitelezőknek, hogy amennyiben az adós egyezségi ajánlattal áll elő, úgy azt érdemes megfontolniuk, mert lehetséges, hogy egy egyezés után kielégítéshez jutnak, míg a felszámolás befejezésekor követelésükből semmi nem fog megtérülni.

A felszámolási eljárásban az első kategóriába a felszámolási költségek tartoznak, amelyet a felszámolónak a lehetősége szerint már a költség felmerülésekor ki kell fizetni. Ide tartoznak az adós munkavállalóinak a munkabérei, de idetartozik a felszámolási eljárás lefolytatásával kapcsolatosan felmerülő költség (például a felszámoló vagyona megőrzésével, a vagyon értéke megállapításával

Frissítve: 2020.08.31.

kapcsolatos költség, vagy a felmerült ingatlan-nyilvántartási, illetve közjegyzői költségek, a felszámoló által indított behajtási eljárások, esetlegesen a perek igazolt költsége, így például az ott felmerült szakértői költségek, vagy a közlekedéssel kapcsolatosan felmerült költségek, és idetartozik a felszámoló díjazása is). Az egyéb követelések a felszámolási eljárás költségeit követően kerülhetnek csak a már említett úgynevezett privilegizált (jelzálogjog hitelbiztosítéki zálogjog, stb.) követelések után kiegyenlítésre, és továbbra is kategóriánként figyelembe véve.

Ha az adós vagyona a várható felszámolási költségek fedezésére sem elegendő, vagy a nyilvántartások, illetőleg a könyvvezetés hiányai miatt a felszámolási eljárás az általános szabályok szerint technológiailag lebonyolíthatatlan (például az adós iratai nem kerülnek átadásra a felszámoló részére, mert azok megsemmisülnek), a felszámoló tájékoztatja a hitelezőket, hogy egyszerűsített felszámolás iránti kérelmet fog a bírósághoz benyújtani. Amennyiben a hitelezők a tájékoztatást követően az adós bárhol fellelhető vagyonát nem tudják a felszámolónak bejelenteni, vagy nem tudnak segítséget adni az iratok beszerzéséhez, úgy a felszámoló

zárómérleget nyújt be a felszámolást elrendelő bírósághoz, és egyszerűsített módon kéri a felszámolás lezárását. Egyszerűsített felszámolás esetében a bíróság a volt vezető tisztségviselőt a felszámoló díjának és ilyen kérelem esetén a hitelező által lerótt közzétételi díjnak és illetéknek a megtérítésére is kötelezheti. Ezzel kapcsolatosan ad útmutatást a BDT 2013. évi 2936. számú döntése (lásd az internetes közzététel 6. számú mellékleteként). Mind az általános esetben, mind pedig a most tárgyalt esetben a felszámolási eljárást csupán a bíróság szüntetheti meg, de a megszüntetéssel egyidejűleg rendelkezniük kell egyrészt arról, hogy a felszámoló díja megtérüljön, illetve a rendelkezésre álló adatokból meg kell állapítania – többnyire a felszámoló erre irányuló javaslatával azonos módon - azt, hogy melyik hitelező milyen vagyontárgyból, milyen összegből, milyen kiegyenlítésre jogosult, illetve meg kell állapítania azt, hogy az egyéb itt meg nem jelölt hitelezők igénye kielégítésre nem kerülhet, és a felszámolási eljárás lezárásával egyidejűleg gondoskodnia kell a bíróságnak arról, hogy a cégnyilvántartásból az adós gazdálkodó szervezet törlésre kerüljön.

Frissítve: 2020.08.31.

A felszámolási eljárást a végrehajtási, illetve a végelszámolási eljárásokkal szokták összehasonlítani. A végrehajtási eljárás azonban nem biztos, hogy az adós minden vagyonára kiterjed, mert lehet, hogy végrehajtás alá csupán egyes vagyontárgyak vonhatók, és a végrehajtási eljárás lefolytatása az adós cégjogi helyzetét nem érinti, tehát azzal, hogy a cég a vagyonát esetlegesen elveszti, cégjogi szempontból még nem szűnik meg. A végelszámolás ezzel szemben a cég, azaz az adós cégjogi megszüntetésével járhat – a tulajdonosok adott esetben dönthetnek úgy, hogy a végelszámolást akár minden különösebb ok nélkül is megszüntetik -, de a cégjogi megszűnéssel egyidejűleg a végelszámolás alá került gazdasági társaság tulajdonosai a megmaradt vagyont megkapják.

Ezen két eljárással szemben a felszámolási eljárás – ha csak a tulajdonosok nem tudnak egyezséget kötni az eljárás során – a cég cégjogi megszüntetésével jár, és a tulajdonosok csupán a hitelezők kielégítését követően megmaradó vagyona jogosultak, amire az elmúlt 25 év során legfeljebb tucatnyi esetben került sor. Tehát a végrehajtási eljárással szemben a felszámolási eljárásban az adós, mint gazdasági társaság megszűnik, és a végelszámolással szemben

általánosságban a tulajdonosok az eljárás befejezésekor semmit nem kaphatnak.

Frissítve: 2020.08.31.